

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Πιθήκοι δαδοφορούντες. Μεταξύ τῶν πολλῶν παρὰ δόξαν ὁ Στάνλεϋ ἀναφέρει ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ συγγράμματι καὶ τὸ ἑξῆς: «Οἱ χιμπατζῆδες τοῦ δάσους Μσονγκά λεηλατοῦσι κατὰ τὸ θέρος τὰς φυτείας τοῦ Μσού δαδοφορούντες. Ὁ Ἑμὶν τοὺς εἶδεν, ὑπῆρξε μάρτυς αὐτόπτης τοῦ πράγματος, ἄλλως δὲν θὰ ἐπίστευέ ποτε ὅτι ὑπῆρχον πιθήκοι δυνάμενοι ν' ἀνάψωσι πῦρ». Καὶ ὁ μὲν περιδοξος ἐξερευνητὴς τῆς Ἀφρικῆς δὲν ἐπικυρώνει ἄλλως οὐδὲ ἀμφισβητεῖ τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος, ἀλλ' ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ ἐσκυρδάλισε τοὺς φυσιοδίφας. Ὡν τινες μετ' εἰρωνίας ἀνασκευάζουσι τὰ περὶ τῶν δαδοφορούντων πιθήκων, ἀποδίδοντες ταῦτα εἰς τὴν ὑπερβολικὴν μυωπίαν τοῦ Ἑμὶν πασά ὅστις θὰ ἐξέλαθεν ἴσω: ἀντὶ πιθήκων ὅμιλον ἰθαγενῶν παιδῶν.

Πόλεμος κατὰ τῶν ἐξώμων ἐσθῆτων. Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν καταπολεμεῖται ὁ συρμός τῶν ἐξώμων ἐσθῆτων, ἥτοι ἐκείνων αἰτίνας ἀποκαλύπτουσι τοὺς ὤμους καὶ τοὺς βραχίονας, ἀλλ' ὁ πόλεμος αὐτὸς κηρύσσεται νῦν μετὰ πλείονος ὀργῆς καὶ δὴ ὑπὸ τῶν ἀμερικανίδων τῆς Νέας Ὑόρκης, αἰτίνας προβαίνουσι καὶ εἰς τὴν σύστασιν συλλόγου πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καταργήσεως καὶ ἄρθρα δριμύτατα δημοσιεύουσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ἐκ τῶν ἄρθρων δὲ τούτων τινὰ ἀφετηριὰν ἐξοντάτας ἐξώμους ἐσθῆτας προβαίνουσιν εἰς ἐλεγχον καὶ τῶν συγχρόνων χορῶν τοῦ πολιτισμένου κόσμου, οὓς θεωροῦσι ὡς τὸ ἄκρον ἄκρον τῆς ἀκοσμίας καὶ ἀνηθικότητος, καθὼ ἐπιτρέποντας εἰς τὸν πρῶτον τυχόντα νεανίαν νὰ περιβάλῃ διὰ τοῦ βραχίονος καὶ νὰ παρασύρῃ εἰς τὴν δίνην τοῦ στροβίλου γυναικᾶ, τῆς ὁποίας ἄλλως δὲν θὰ ἐτόλμα οὐδὲ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου νὰ ἐγγίσῃ. Μία ἐκ τῶν θανασιμῶν ἐχθρῶν τῶν ἐξώμων ἐσθῆτων ἀρ-θρογραφοῦσα ἐν παραφορᾷ ὀργῆς ἀναφωνεῖ: «Αἱ ὑπερβέρειαι σας, κυρία μου, εἶναι ἡθικῶς πολὺ ὑπέρτεραι. Πολλᾶκις πλύνουσαι ἀναρχάζονται ν' ἀνασύρῃσι τὰς χειρίδας ἢ ν' ἀποκαλύψωσι τὸν τράχηλον· ἀλλ' ὅταν τὰς κράξῃ τις ἐκ τῆς ἀσχολίας των, πρώτη των μέριμνα εἶνε νὰ καλύψωσι τὰ γυμνά μέλη. Σεῖς δὲ εἰσθε σεμνῶς ἐνδεδυμένοι ἐν τῷ οἴκῳ σας καὶ ἐκδύσεθε ἀσυστόλως ὅταν παρουσιάσῃτε εἰς τὸν κόσμον!»

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. Κατὰ τὸν «Πεσταῖον Δούδ», ἀποστέλλονται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῆς οὐγγρικῆς Ἀκαδημίας ὁ καθηγητὴς Βαμπερῆ καὶ ὁ διδάκτωρ Ἰγνάτιος Κούνος, ἰδίαις δὲ δαπάναις ὁ κ. Ι. Βέλιτς, ὅστις βαθεῖα τυγχάνει γνώστης τῶν τουρκικῶν χειρογράφων. Ὁ Βαμπερῆς θὰ ξενισθῇ ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου. Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν εἶναι νὰ προβῶσιν εἰς ἐρεῦνας ἐν ταῖς αὐτοκρατορικαῖς βιβλιοθήκαις. Ἐν τῷ παλαιῷ ἀνακτόρῳ εὕρηται πλῆθος ὅλων κιβωτίων καὶ σάκκων περιλαμβανόντων ἀρχαῖα χειρόγραφα, οἱ δὲ φιλόλογοι οὗτοι ἐλπίζουσιν τὴν ἀνεύρεσιν αὐτῶν λειψάνων τῶν ἀρχαίων βασιλικῶν οὐγγρικῶν ἀρχεῶν λίαν πολυτίμων τῇ οὐγγρικῇ ἱστορίᾳ. Ἐκ διαφορῶν δὲ δεδομένων προκύπτει ὅτι ἐν τοῖς ἀνωτέρω κιβωτίοις εὑρῇται τὰ ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐκ Σερβίας, Βελιγρὰδίου καὶ Τεμεσβάρης ὡς λάφυρα ληφθέντα χειρό-

γραφα, πιθανῶς δὲ τὰ ἐξ Ὁφεν τοιαῦτα. Πρὸς τὸ παρὸν τὰς ἐρεῦνας θὰ διευθύνῃ ὁ διδάκτωρ Κούνος, ἅτε γινώσκων καλῶς τὴν δημώδη τουρκικὴν, ὁ δὲ Βέλιτς θὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν διερεύνησιν τῶν δεφτερίων, ἃν δ' ἐπιτύχωσιν αἱ ἐρευναι θ' ἀποσταλῶσι καὶ τρεῖς ἄλλοι οὐγγροι.

— Εἰς τὴν «Ἀκαδημίαν» περιοδικὸν σύγγραμμα τοῦ Λονδίνου, οἱ καθηγηταὶ Α. Σαῖους καὶ Π. Μχαφύ ἐπιστέλλουσι τὰ ἐπόμενα: «Χαροποιὸν ἄγγελμα διαδιδάσκωμεν εἰς τοὺς ὑμετέρους ἀναγνώστας. Μεταξὺ τῶν πολλῶν περιέργων ἀντικειμένων, ἅτινα ἐκόμισεν ἐσχάτως ἐξ Αἰγύπτου ὁ ἀκάματος ἐρευνητὴς κ. Φλίνδερς Πέτρις, συναριθμοῦνται καὶ τινες ἐλληνικοὶ πάπυροι, οὓς εὐμενῶς ὑπέβαλεν ἡμῖν πρὸς ἐξέτασιν. Μελετήσαντες δ' αὐτοὺς ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα, ἡδυνήθημεν νὰ κατατάξωμεν αὐτοὺς ὡς ἀκολουθῶσι: Α' Ἀποσπάσματα τοῦ Φαίδωνος τοῦ Πλάτωνος, μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ ἀκριβεῖας γεγραμμένα κατὰ τοὺς παλαιότερους πτολεμαίκοις χρόνους. Οἱ πάπυροι περιλαμβάνουσι τὰ μέρη τοῦ κειμένου ἀπὸ τῶν σελ. 67ε μέχρις 69 καὶ ἀπὸ 79 μέχρις 83 τῆς ἐκδόσεως τοῦ Στεφάνου. Τὸ κείμενον δ' αὐτῶν ἔχει σπουδαίας διαφορὰς γραφῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἀρίστων κωδίκων. — Β'. Ἀποσπάσματα τῆς Ἀντιόπης τοῦ Εὐριπίδου, ἐκ τοῦ τέλους τῆς ἀπολοσθῆσις ταύτης τραγωδίας, ἄγνωστα τέως. — Γ'. Μία διαθήκη καὶ τινα ἐπίσημα ἀντίγραφα διαθηκῶν, στυγεραγμένων ἐπὶ τῆς βασιλείας Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου, ἐν αἷς ἀναγραφὰ καὶ περιγραφὰ δούλων. — Δ'. Πολυάριθμοι ἰδιωτικοὶ ἐπιστολαὶ περὶ παντοίων υποθέσεων· τούτων τινὲς μὲν εἶναι πλήρεις, ἄλλαι δ' ἐλλιπεῖς, πᾶσαι δὲ παρέχουσιν ἀξιολόγους εἰδήσεις περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἠθῶν τῶν τότε χρόνων. — Ε'. Ἀπόσπασμα λόγου περὶ τῶν πρὸς τοὺς φίλους χρεῶν, ἐν ᾧ ὡς πρότυπον τίθεται ἡ τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς τὸν Πάτροκλον φιλία. Τίς ὁ τοῦ λόγου συγγραφεὺς δὲν ἡδυνήθημεν νὰ ἐξακριβώσωμεν ἐπειδὴ ὅμως πάντες οἱ πάπυροι εἶναι γεγραμμένοι πρὸ τοῦ 240 π. Χ. καὶ ὁ λόγος οὗτος εἶναι προδήλως τῶν κλασσικῶν χρόνων. Ἐλπίζομεν ὅτι θὰ δυνηθῶμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ μὲν δύο πρῶτα ἐντὸς τοῦ φθινοπώρου, τὰ δὲ λοιπὰ εὐθὺς ὡς καταταχθῶσι καὶ μελετηθῶσι προσεκτικῶς. Ἡ σπουδαιότης τῶν μνημείων τούτων, ἐνδιαφερόντων ἐξ ἴσου καὶ τοὺς φιλόλογους καὶ τοὺς περὶ τὴν παλαιογραφίαν εἰδικῶς ἀσχολουμένους, εἶναι τοσοῦτον μεγάλη, ὥστε ἐκρίναμεν ἀναγκάσιον νὰ σπεύσωμεν ὅπως ἀναγγεῖλωμεν διὰ τῆς παρουσίας τὴν εὔρεσιν καὶ τὴν προεσχῇ ἐκδοσὶν αὐτῶν.»

Ἐπιστημονικά. Τὸ διεθνὲς γεωγραφικὸν συνέδριον θὰ συνέλθῃ κατὰ τὸ προεχές ἔτος ἐν Βέρνη τῆς Ἑλβετίας κατὰ μῆνα αὐγούστου, μικρὸν πρὸ τῶν ἐορτῶν τῶν ἐπὶ τῇ ἐπτακοσιετηρίδι τῆς κτίσεως τῆς Βέρνης.

Θεατρικά. Ἐν τῷ θέατρῳ τοῦ Μελοδράματος τῆς Βιέννης ἐγένετο ἐσχάτως ἡ 200 παράστασις τοῦ μελοδράματος Λόεγκριν τοῦ Βάγνερ. Ἐκ τῆς περιστάσεως δὲ ταύτης λαβοῦσαι ἀφορμὴν ἀφηγοῦνται αἱ ἐφημερίδες κατὰ πόσων δυσχερεῶν ἐπάλαισεν ὁ Βάγνερ ἐν ἀρχῇ τοῦ σταδιοῦ τοῦ. Τὸν Τὰ γὰρ οὐ ζερ καὶ τὸν Λόεγκριν ἐπώλητε εἰς τὸ βιενναῖον Θέατρον

τοῦ μελοδράματος «οἱ ἑνα κομμάτι ψωμί,» ὡς κοινῶς λέγουσι, διὰ χίλια μόνον φλωρίνια. Ἐκέρδησε δὲ τὸ θέατρον κολοσσαία ποσὰ ἐκ τῆς παραστάσεως αὐτῶν. Ὁ Βάγνερ προσεπάθησε πολλάκις κατόπιν νὰ διαρρήξῃ τὸ λεόντειον ἐκεῖνο συμβόλαιον, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε. Ὅτε ὅμως ἐζήτησαν τὸ νέον αὐτοῦ μελοδράμα Τρίστιαν καὶ Ἰσόλδην, προέβαλε πρωτίστως τὸν ὅρον τῆς ἀκυρώσεως τοῦ συμβολαίου τῆς παραγωγῆσεως τῶν δύο ἄλλων μελοδραμάτων, ἡναγκάσθησαν δὲ νὰ παραδεχθῶσιν αὐτόν, καὶ ὁ μουσικὸς ἀπεξημίωνθη γενναίως. Μετέπειτα προσκληθεὶς εἰς Βιέννην ὅπως διευθύνῃ τὴν ὀρχήστραν κατὰ τὴν παράστασιν τοῦ Ταγγούτσερ καὶ ἄλλων τριῶν μελοδραμάτων του, διὰ τέσσαρας μόνον ἐσπέρας ἔλαβε ὡς ἀμοιβὴν 20,000 φλωρινίων (45 χιλ. φράγκων περίπου), καὶ ἐπὶ πλέον πάντα τὰ ὁδοπορικά καὶ τὰλλα ἐξοδα του. Μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων ἐξόδων συγκαταλέγονται καὶ αἱ ζημίαι ἅς ἐπήνεγκεν εἰς τὰ ἐπιπλά τοῦ ξενοδοχείου ὁ μικρὸς υἱὸς τοῦ Βάγνερ Σίγφρεϊδ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν κακὴν συνήθειαν νὰ θουτᾷ τὰ δάκτυλά του εἰς μελάνην καὶ νὰ γράφῃ δι' αὐτῶν τὸ ὄνομά του εἰς τὰ ἐπιπλά. Ὁ ταμίας τοῦ θεάτρου ἐπλήρωσεν ἄνευ ἀντιρρήσεως τὸν λογαριασμὸν τοῦ ξενοδόχου.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἤρξατο ἰσχύουσα διάταξις καθ' ἣν ἀπαγορεύεται ἐν δημοσίοις τόποις τὸ κάπνισμα εἰς παῖδας μὴ ὑπερβάνας τὸ 16ον ἔτος ἐπὶ ποινῇ 10—20 δολλαρίων.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ Φιλιππούπολις. Αἱ δημοσιευόμεναι εἰκόνες, ληφθεῖσαι ἐκ φωτογραφιῶν τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει φωτογράφου Δ. Καθρά, ἀπεικονίζουσι τὸ κέντρον τῆς Φιλιππουπόλεως καὶ τὸ πρὸς τοὺς λόφους τμήμα. Οἱ τρεῖς τῆς Φιλιππουπόλεως γραφικώτατοι λόφοι, ἐξ ὧν ἡ ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα κτισθεῖσα ἑλληνικὴ αὕτη τῆς Θράκης πόλις ἐκλήθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων Trimontium, φέρουσι νῦν τὰ τουρκικὰ ὀνόματα Σατ τεπέ, Νεμπέτ τεπέ καὶ Τσεδεμ τεπέ. Ἐν τῷ πρὸς δεξιᾷ τῶ ὀρῶντι λόφῳ εἶνε ἡ δεξαμενὴ τοῦ ὕδατος, ἐν δὲ τῷ πρὸς ἀριστερὰν τὸ ὠρολόγιον τῆς πόλεως, ἐξ οὗ καὶ ὁ λόφος ὠνομάσθη τοῦ Ῥολογιοῦ ἑλληνιστί, τουρκιστί δὲ Σατ τεπέ. — Ἐν δὲ τῇ ἀπεικονίζουσῃ τὸ κέντρον τῆς Φιλιππουπόλεως εἰκόνι φαίνεται δεξιὰ μὲν τῷ ὀρῶντι ἔμπροσθεν ἡ ὅθωμανικὴ τράπεζα (οἰκία τοῦ Ἑλλήνος Μάρδα) καὶ παρ' αὐτὴν ἡ βουλγαρικὴ τράπεζα (οἰκία Κάλτσεφ). Εἰς τὸ βάθος δεξιὰ ὁ λόφος, ἐν ᾧ ἡ ἑλληνικὴ συνοικία ἐκτεταμένη καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους λόφους. Ἐν τῷ κέντρῳ φαίνεται τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ Τσουμαγιά μουσουλμανικὸν τέμενος (τὰ ἐν Φιλιππουπόλει ἐπὶ τουρκοκρατίας τζαμιά ἠριθμοῦντο εἰς 26), παρ' αὐτὸ δὲ ἀριστερόθεν τὸ Κουρσούμ Χάν (μουλῶδινος ξενών,) ἔθνα τὰ πλεῖστα τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων εἰς τὸ ἄκρον δὲ τὸ ἀρτισύστατον βουλγαρικὸν γυνάσιον καὶ πλησίον αὐτοῦ βουλγαρικὴ ἐκκλησία τῶν ἀγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου. Παρὰ τὸ γυνάσιον ῥεεῖ ὁ τῆν πόλιν διασχίζων ποταμὸς Ἐβρος καὶ εἰς τὸ βάθος φαίνεται ἡ μεγάλῃ πεδιάς τῆς Φιλιππουπόλεως ἡ ἐκτεταμένη ἀπὸ τοῦ Τατάρ Παζαρτζικ μέχρι τοῦ Παπασλῆ,

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ναυαγίου συνέπεια. — Εἶδες εἰς τὴν ἐφημερίδα τὰ τοῦ ναυαγίου; — Τὰ εἶδα· εὐτυχῶς δὲν ἔπαθε κανεῖς. — Μόνον ἐγώ. — Ἐσύ;... — Ναι, ἀδελφέ, τὰ διάβασε ἡ πεθερά μου καὶ ἐνῶ εἶχε σκοπὸν νὰ φύγῃ αὐρίον διὰ τὴν Χαλκίδα, τὴν ἔπιασε τώρα τέτοιος φόβος ποῦ θὰ τὴν ἔχω ἀκόμη κανένα μῆνα σπíti μου.

Οἰκονομία. — Νὰ σοῦ πῶ γυναῖκα τὸ παράκανες μὲ τὰ λούσα. Τὸν περασμένον μῆνα ἐπλήρωσα διακόσιαις δραχμαῖς, τώρα πάλι ἄλλος λογαριασμὸς ἐδῶ γιὰ ἑκατό. — Δὲν βλέπεις λοιπὸν ἀπ' αὐτὸ πῶς ἄρχισα νὰ γίνωμαι οἰκονόμος;

Καλὴ ὑπόσχεσις. Τηλεγράφημα εὐτυχοῦς πατρὸς πρὸς τὸν πενθερόν του: «Χαρμόσυνος εἰδήσις· Μαρία μου ἐγέννησε σήμερον δίδυμα — προσεχῶς πλειότερα.»

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὁ πρῶτος ὅρος τῆς εὐτυχίας εἶνε νὰ νομίζῃ τις ἑαυτὸν ἀπαραίτητον εἰς τὴν εὐτυχίαν ἄλλου.

*

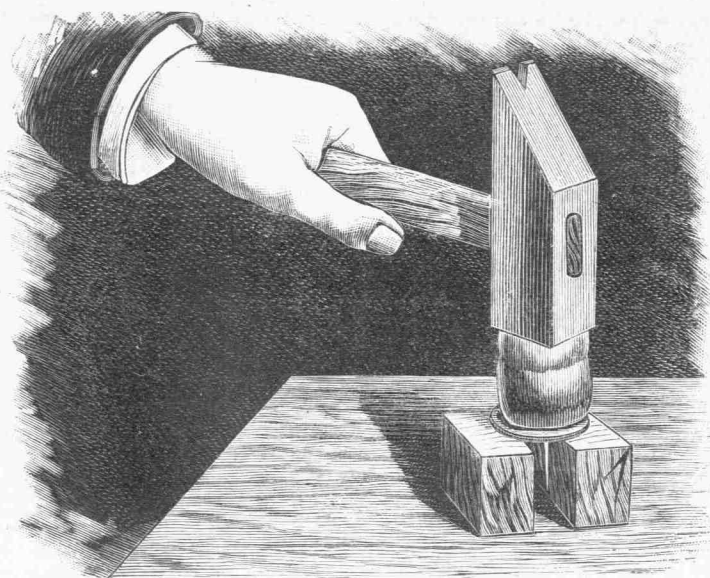
Ἡ ἐμπιστοσύνη ἔρχεται βραδέως καὶ φεύγει διὰ μιᾶς.

*

Ἡ ζηλοτυπία πληγώνει τὸν ἔρωτα καὶ κάποτε τὸν φονεύει

ΕΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

Ἡ βελόνῃ ἤμπορεῖ νὰ τρυπήσῃ τὴν πεντάραν; Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο θ' ἀποκριθῇτε ἀρνητικῶς ἢ καὶ θὰ μειδιάσετε πονηρῶς νομίζοντες ὅτι θέλει νὰ δοκιμάσῃ τὸ πνεῦμά σας ὁ ἐρωτῶν. Καὶ ὅμως ἡ πεντάρᾳ ἤμπορεῖ εὐκολώτατα νὰ τρυπηθῇ ἀπὸ βελόνην ὅπως δεῖκνυι ἡ κάτωθι εἰκὼν.

Πρὸς τοῦτο λαμβάνετε φελλὸν φιάλης εἰς τὸν ὁποῖον καρφώνετε καθέτως τὴν βελόνην χωρὶς ἡ μύτη νὰ ἐξεχῇ τοῦ φελλοῦ, τὸ δὲ περισσεῖον ἐκ τῶν ἄνω ἄκρον τῆς βελόνης ἀποκόπτετε διὰ τῆς κοινῆς λαβίδος τῶν καρφίων. Στερίζετε τὴν πεντάραν ἐπὶ δύο τεμαχίων ξύλου ἢ δύο λιθαρίων ἔνθεν καὶ ἐνθεν, θέτετε ἐπ' αὐτῆς τὸν φελλὸν καὶ κτυπᾶτε αὐτὸν διὰ σφυροῦ ἰσχυρῶς. Ὁ φελλὸς συμπιέζεται καὶ ἡ βελόνῃ θέλουσα καὶ μὴ διατρυπᾷ τὴν πεντάραν ἵνα εὖρῃ διέξοδον. Ἀντὶ τῆς πεντάρας δύναται νὰ τεθῇ καὶ νόμισμα ἀργυροῦν ἴσου πάχους.